

prima instanță: V. Burduh,
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc,

dosarul nr. 2ra-2109/15

Î N C H E I E R E

15 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadî
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Tabacari,

în pricina civilă la cerea de chemare în judecată a lui Tabacari Ion împotriva Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 12 cu privire la anularea hotărârii Adunării generale a membrilor cooperativei și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Tabacari și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 12 februarie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 02 decembrie 2014, Tabacari Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 12 cu privire la anularea hotărârii Adunării generale a membrilor cooperativei și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea adunării generale a membrilor CCG nr. 12 din 24 octombrie 2012, a fost exclus din calitatea membrului ai cooperativei, iar garajul său a fost scos la licitație pentru vânzare.

Susține că extrasul din hotărârea menționată i-a fost expediat de către președintele CCG nr. 12, Marin Russu împreună cu scrisoarea de însoțire nr. 04/01 din 14 aprilie 2014, iar cererea prealabilă din 24 aprilie 2014, i-a fost respinsă ca neîntemeiată prin scrisoarea ultimei nr. 05/02 din 20 mai 2014.

Consideră că hotărârea adunării generale a membrilor CCG nr. 12 din 24 noiembrie 2012, este ilegală.

Afirmă că a participat personal la adunarea generală a membrilor CCG nr.12 din 24 octombrie 2012 și chestiunea privind excluderea sa din calitate de membru al cooperativei nu a fost pusă în discuție, mai mult ca atât, la adunarea generală a membrilor CCG nr.12 din 24 octombrie 2012 au participat mai puțin de 1/3 din membri.

La fel, invocă că prin hotărârea adunării generale a membrilor CCG nr. 12 din octombrie 2012, i-au fost încălcate drepturile sale de proprietar conform primului protocol adițională la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Solicită anularea hotărârii adunării generale a membrilor CCG nr. 12 din 24 noiembrie 2012 și încasarea din contul CCG nr. 12 în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 3 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 12 februarie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulată hotărârea adunării generale a membrilor Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 12 din data de 24 octombrie 2012, în partea privind excluderea lui Tabacari Ion din calitate de membru a CCG nr. 12, în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, a fost respins apelul declarat de către Ion Tabacari și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut temeinicia pretențiilor lui Tabacari Ion cu privire la anularea hotărârii adunării generale a membrilor CCG nr. 12, în partea ce ține de excluderea sa din membrii CCG nr. 12, din motivul nerespectării procedurii de excludere a acestuia din membrii cooperativei.

În același timp instanțele, cu referire la prevederile art. 3 și art. 2 din Legea contenciosului administrativ, au remarcat că Tabacari Ion neîntemeiat și-a motivat acțiunea și pretinde apărarea drepturilor sale, inclusiv și încasarea prejudiciului moral în temeiul prevederilor Legii contenciosului administrativ, deoarece cerințele acestuia nu constituie obiect al acțiunii în contencios administrativ.

La 30 iunie 2015, Ion Tabacari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretențiilor cu privire la recuperarea prejudiciului moral cu emiterea în partea dată a unei noi hotărâri de admitere a cerințelor.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată li emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că hotărârea adunării generale a membrilor CCG nr. 12 din 24 octombrie 2012, prin care a fost exclus din calitatea de membru al CCG nr. 12 pentru neachitarea serviciilor comunale, care nu au fost prezentate spre achitare de către intimat, conține informații ce nu corespund realității și care lezează onorarea și demnitatea sa, deoarece, această datorie nu este confirmată prin nici un act, mai mult ca atât, președintele CCG nr. 12 ilegal în anul 2004, l-a deconectat de la energia electrică.

Menționează că instanța de apel la emiterea deciziei contrar prevederilor art. 273 CPC, nu a verificat legalitatea hotărârii primei instanțe, cu toate că aceasta, la emiterea hotărârii a aplicat eronat prevederile 1389, art. 1422, art. 1423 din Cod civil.

Insistă că instanțele inferioare la adoptarea soluției nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 25 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, cât și ale art. 16 alin.(8) din Codul civil, cu toate că a confirmat faptul că fiind hipertonic de gradul III și deținând gradul II de invaliditate, prin hotărârea adunării generale a membrilor CCG nr. 12 din 24 octombrie 2012, i-au fost cauzate suferințe psihice sub forma de îngrijorări.

De asemenea, apreciază drept eronate și concluziile instanțelor judecătorești cu referire la faptul că hotărârea adunării generale a membrilor CCG nr. 12 din 24 octombrie 2012 nu constituie un act administrativ, deoarece, această concluzie vine în contradicție cu prevederile art. 2, 3 din Legea contenciosului administrativ și cu practica judecătorească a Republicii Moldova.

La 20 august 2015, Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 12 a depus referință la recursul declarat, prin care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia, solicitând respingerea lui ca fiind inadmisibil. Indică că Curtea de Apel Chișinău în decizia din 23 aprilie 2015, a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei în raport cu normele de drept aplicate, pe când argumentele recurentului sunt declarative.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Tabacari este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Tabacari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ion Tabacari asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Tabacari ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Ion Tabacari se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva